

λέγεταις, πάραν της, δύσις τοῦ παρόντος οἵμου, καθορισθήσαντος.

Άρθρον 3.

Εἰς τὴν περιεπίπεδην τῆς, κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Νόμον τοῦ Κράτους, ἀπολληλωποίεις περιουσιανῶν στοιχείων ἐποχερήματος, θρησκείας ή κακοπορθεῖσας ἀπενδίσιων ξένων περιστασίων, τὸ εἰς θρησκάς προΐν τῆς ἀπεξιμώσιας δύναται νὰ μετατραπῇ μετ' ἀδρέσιν τῆς Ἐπιτροπῆς φάνον περιβάλλειν, εἰς τὴν ἀνθελλαγμα, ιεὶ τῇ ἐποχῇ πούτα τική, καὶ

νὰ μετατραφῇ, τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου, εἰς τὸ ἀξιωτερον, ἀντὶς δὲ μηδὲν ἄλλο τοῦ ἑρεπονού καθετεροῦ τῆς ἀποχρηματικῆς τιμῆς τιμῆς.

Ἡ ιγός τοῦ παρόντος οἵμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς θερινούλινος τοῦ εἰς τὴν Ἐργαρίδα τῆς Καθαρίσματος.

Ἐν Αθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1950.

Οἱ Υπουργοί

Εἰς τὴν Εὖν. Οἰκουμενικήν
Ι. ΜΕΛΑΣ

Ἐπὶ τῷ Συνταγματικῷ
ΕΜΜ. ΤΕΟΥΔΕΡΟΣ

